

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27CoP/20/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3520201131
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martina Trnavská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3520201131.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Martiny Trnavskej a sudkýň JUDr. Ľubice Bajzovej a JUDr. Aleny Záhumenskej vo veci rozvodu manželstva navrhovateľa Q., zastúpeného Q. a manželky Q., zastúpenej X. a úpravy pomerov manželov na čas po rozvode k ich maloletým deťom S., G. a Q., v konaní zastúpeným kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny K., na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 23. septembra 2021, č. k. 9P/20/2020 - 446, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti výroku VII. o povinnosti otca (navrhovateľa) podrobiť sa psychologickému poradenstvu **p o t v r d z u j e .**

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku III. o výživnom **m e n í** tak, že otec (navrhovateľ) je **p o v i n n ý** prispievať na výživu maloletej S. mesačne sumou 120,- Eur, na výživu maloletej G. mesačne sumou 100,- Eur a na výživu maloletej Q. mesačne sumou 100,- Eur vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky detí, počnúc právoplatnosťou rozsudku o rozvode manželstva.

Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozsudkom zo dňa 23. septembra 2021 č. k. 9P/20/2020-446 súd prvej inštancie rozviedol manželstvo navrhovateľa a jeho manželky, maloleté deti na čas po rozvode manželstva zveril do osobnej starostlivosti matky (manželky), pričom zastupovať a spravovať majetok detí budú obaja rodičia, otcovi (navrhovateľovi) uložil prispievať na výživu mal. S. mesačne sumou 150,- Eur, na výživu mal. G. mesačne sumou 130,- Eur a na výživu mal. Q. mesačne sumou 120,- Eur vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky detí, počnúc právoplatnosťou rozsudku o rozvode manželstva. Určil, že otec (navrhovateľ) je oprávnený stretávať sa s maloletými deťmi za prítomnosti psychológa v priestoroch Centra pre deti a rodiny Q., pracovisko K., každý párnny utorok v čase od 15:00 hod. do 17:00 hod. bez prítomnosti matky (manželky). Stretávanie sa otca (navrhovateľa) s mal. deťmi môže podľa pokynov psychológa prebiehať aj individuálnou formou, ďalej určil, že otec (navrhovateľ) je oprávnený stretávať sa s mal. deťmi každú nepárnu sobotu v čase od 10:00 hod. do 17:00 hod. bez prítomnosti matky. Matke (manželke) uložil deti na stretnutie s otcom pripraviť a deti mu odovzdať v mieste svojho bydliska. Otcovi (navrhovateľovi) uložil deti po ukončení stretnutia vrátiť matke v mieste jej bydliska. Obom rodičom, manželke i navrhovateľovi, uložil výchovné opatrenie povinnosť podrobiť sa sociálnemu a inému odbornému poradenstvu ambulantnou formou v Centre pre deti a rodiny K., a to každý párnny utorok v čase od 16:00 hod. do 17:00 hod. počnúc právoplatnosťou rozsudku, a to po dobu 3 mesiacov, povinnosť spolupracovať s Centrom pre deti a rodiny K., povinnosť podrobiť sa psychologickému poradenstvu na Psychologickom poradenskom referáte Úradu práce sociálnych vecí a rodiny K., počnúc právoplatnosťou rozsudku, a to po dobu 3 mesiacov. O trovách konania rozhodol

tak, že „účastníci nemajú nárok na náhradu trov konania“. Súd prvej inštancie vychádzal zo zistenia, že vzťahy medzi manželmi sú výrazne narušené, v súčasnosti si obaja žijú vlastné životy, navrhovateľ má priateľku, manželka žije spolu s deťmi, k obnoveniu spolužitia nedôjde, a nedá sa predpokladať, že by sa v krátkej dobe zlepšila aspoň komunikácia medzi manželmi, preto manželstvo rozviedol. Prvotnú príčinu rozpadu manželstva nevedel určiť, nepochybne však zistil, že navrhovateľ ešte počas trvania manželstva nadviazal vzťah s inou ženou, na strane druhej konštatoval, že nie je možné úplne vylúčiť, že i postoj manželky k navrhovateľovi počas trvania manželstva prispel k tomu, že sa manželstvo rozpadlo. Po odchode manželky zo spoločnej domácnosti sa styk otca (navrhovateľa) s deťmi prakticky nere realizoval, a ak áno, bolo to vždy iba v blízkosti domácnosti matky (manželky). Vznikla tak situácia, ktorú sa ani v priebehu konania nepodarilo vyriešiť, keď deti sú výlučne v starostlivosti matky (manželky) a styk s deťmi prebieha asistovane v Centre pre deti a rodinu, skráteno CDR. Za tejto situácie konštatoval, že v záujme detí je iba ich zverenie do osobnej starostlivosti matky (manželky). Zatiahnutie detí do manželských problémov rodičov spôsobilo, že deti otca (navrhovateľa) odmietajú. Matka je aj podľa znalca pasívna, nevyvíja žiadnu aktivitu v tom smere, aby oddelila rozchod rodičov od vzťahu otca (navrhovateľa) k deťom. Súd prvej inštancie stretnutia v CDR obmedzil iba na každý druhý týždeň s tým, že v ďalšom týždni sa bude styk realizovať bežnou formou. Konštatoval, že obaja rodičia potrebujú psychologické poradenstvo zamerané na to, aby sa naučili nezaťažovať deti do svojich problémov, zvládať stresové situácie a nevytláčať druhého rodiča zo života detí. Uviedol, že pôvodne (rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 14.06.2021 č.k. 5P/28/2020-178) bolo takéto poradenstvo nariadené iba matke (manželke), avšak v záujme detí je, aby sa ho zúčastňovali obaja rodičia, keďže ich spolupráca je nevyhnutná. Súd prvej inštancie časovo obmedzil dobu sociálneho poradenstva a psychologického poradenstva na 3 mesiace, keďže sa dá očakávať, že pri spolupráci rodičov dôjde k aspoň čiastočnej náprave vzťahov. Súd prvej inštancie zisťoval potreby detí. Zistil, že mal. S. má bežné výdavky, matka uvádzala platenie ortopedických vložiek a topánok a tiež návštevu imunológa. Maloletá G. má obdobné výdavky ako S.. Maloletá Q. začala navštevovať od septembra školu, krúžky zatiaľ nemá. Matka (manželka) dosahuje priemerný čistý zárobok vrátane dávok zo Sociálnej poisťovne 815,73 Eur a poberá rodinné prídavky vo výške 76,50 Eur, nemá inú vyživovaciu povinnosť. S deťmi býva v prenajatom byte, za bývanie platí 280,- Eur, za internet 14,80 Eur, za telefón 21,- Eur, ročný poplatok za smeti 108,- Eur. V bezpodielovom spoluvlastníctve s navrhovateľom má dom a pozemky k domu v 1-ici. Má účet v banke s minimálnym zostatkom. Otec (navrhovateľ) dosahuje čistý príjem 988,06 Eur. Nemá inú vyživovaciu povinnosť. Má evidovaný účet v T., so zostatkom 22.300,32 Eur a v E., so zostatkom 3.035,54 Eur. Vlastní spolu s manželkou dom a pozemky v 1-ici a zároveň je vlastníkom viacerých nehnuteľností (pôdy) v k.ú. O. a B.. Je držiteľom a vlastníkom šiestich vozidiel, a to B. E. (rok 2002), nákladný príves za traktor (1988), traktor kolesový poľnohospodársky (1981), B. I. (2008), nákladný príves (2000), W. F. B. (2004). Náklady na bývanie otec (navrhovateľ) nemusí uhrádzať úplne sám, keďže žije v spoločnej domácnosti so svojou mamou, ktorá poberá starobný dôchodok. Podľa názoru súdu prvej inštancie je zrejmé, že príjem matky nie je postačujúci na to, aby mohla v plnej miere uspokojovať potreby detí v prípade, že otec uhrádza iba výživné vo výške 310,- Eur a že súčasné pomery otca (navrhovateľa), jeho príjem i úspory, umožňujú, aby platil výživné tak, ako to určil. Vec právne posúdil podľa § 18, § 23 ods. 1, 2, 3, § 24 ods. 1 až 4, § 25 ods. 1 až 3, § 37 ods. 2, § 62 ods. 1 až 6, § 65 ods. 1, 2, § 75 ods. 1, 2 Zákona o rodine.

2. Proti tomuto rozsudku v rozsahu výrokov o výživnom a o povinnosti podrobiť sa psychologickému poradenstvu podal včas odvolanie navrhovateľ (otec). Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok v napadnutom rozsahu tak, že mu uloží prispievať na výživu mal. S. mesačne sumou 120,- Eur, na výživu mal. G. mesačne sumou 100,- Eur a na výživu mal. Q. mesačne sumou 90,- Eur vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky detí počnúc právoplatnosťou rozsudku o rozvode manželstva a že uloží výlučne matke povinnosť podrobiť sa psychologickému poradenstvu na Psychologickom poradenskom referáte Úradu práce sociálnych vecí a rodiny K. počnúc právoplatnosťou rozsudku, a to po dobu 3 mesiacov. Nesúhlasil s tým, aby sa mal psychologického poradenstva zúčastňovať aj on. Poukazoval, že takéto poradenstvo bolo pôvodne v inom konaní o úprave práv a povinností k deťom na čas do rozvodu vedenom na súde pod sp. zn. 5P/28/2020 určené len pre matku, pretože ona je tou osobou, ktorá neprimerane zaťažovala deti do problémov a ktorá odmietala deti pripraviť na styk s ním. Uviedol, že on nezaťažuje deti do problémov rodičov, nemá ani problém so zvládaním stresových situácií, a už vôbec nevytláča druhého rodiča zo života detí. Poukazoval na zistenia znalca v posudku, že negatívne vnímanie otca zo strany detí nepochádza z minulosti, ani zo súčasného jeho správania sa, ale negatívne ho začali vnímať až po tom, ako ho začala deťom vykresľovať matka po rozchode. Vytkol súdu, že rozsudku nebola zdôvodnená žiadna príčina, prečo by mal takéto poradenstvo absolvovať aj

on. Odvolateľ nesúhlasí ani s určeným rozsahom vyživovacej povinnosti. Poukazoval, že rozsudkom súdu prvej inštancie zo 14.06.2021 vo veci o úpravu práv a povinností k deťom na čas do rozvodu vedenom pod sp. zn. 5P/28/2020 mu bolo uložené platiť výživné v rozsahu 120,- Eur pre S., 100,- Eur pre G. a 90,- Eur pre Q.. Namietal, že od predchádzajúceho stanovenia výživného ubehli do vyhlásenia napadnutého rozsudku len 3 mesiace, kedy sa nezmenili žiadne pomery (akurát Q. začala chodiť do školy), preto nebol žiaden dôvod výživné zvyšovať, a už vôbec nie o 90,- Eur, resp. o 29 %. Naopak súd mal vziať do úvahy matkino problematické a protiprávne správanie, keď mu odmieta dávať deti, ako aj tú skutočnosť, ktorú aj súd v predchádzajúcom rozsudku zo 14.06.2021 konštatoval, a to že výživné, ktoré tam súd určil (310,- Eur mesačne) „je na hranici tretiny z otcovho mesačného príjmu, čo je hranica dlhodobo stanovovaná v prevládajúcej slovenskej judikatúre, rovnako tak na skutočnosť, že otec sám platí spoločný úver“. Ide teda podľa neho o úplne opačné posúdenie tej istej situácie ako v napadnutom rozsudku.

3. Manželka (matka) sa k odvolaniu navrhovateľa vyjadrila a uviedla, že napadnutý rozsudok považuje za správny a zákonný, preto ho navrhla potvrdiť. Čo sa týka uloženej vyživovacej povinnosti navrhovateľa (otca) voči maloletým deťom, tak súd prvej inštancie podľa jej názoru správne zohľadnil všetky okolnosti, a to najmä oprávnené potreby maloletých detí a majetkové pomery rodičov. Poukazovala, že navrhovateľ disponuje vlastnými nehnuteľnosťami, ktoré nepatria do BSM, a ona s deťmi býva v byte, ktorý nie je v jej vlastníctve, s čím sú spojené vyššie výdavky, že navrhovateľ na rozdiel od nej má k dispozícii úspory na bankovom účte a spoločné nehnuteľnosti. Považuje za správne, že povinnosť podrobiť sa psychologickému poradenstvu bola uložená aj navrhovateľovi (otcovi). Podľa jej názoru sa práve z jeho strany vyžaduje aktivita, nadpráca a nasadenie, aby si vzhľadom na doterajšie skúsenosti maloletých detí s ním získal ich dôveru, keďže s maloletými deťmi nemal vybudovaný vzťah, pretože sa im nevenoval. Uviedla, že navrhovateľ sa pred deťmi na jej adresu vyjadruje negatívne a maloleté deti podvedome vnímajú jeho útoky a stavajú sa prirodzene na jej stranu. Je tiež podľa nej prirodzené, že deti vnímajú rozpad rodiny a vzťahu rodičov ako chybu navrhovateľa (otca), ktorý si našiel novú známosť. Z uvedeného dôvodu by mala byť aktivita psychológa zameraná práve na jeho osobu a jeho správanie.

4. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca nevyjadril.

5. Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 65 a § 66 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len CMP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti výroku o povinnosti podrobiť sa psychologickému poradenstvu potvrdiť podľa § 387 ods. 1, 2 CSP a v napadnutom výroku o výživnom zmeniť podľa § 388 CSP z nasledovných dôvodov:

6. Odvolací súd súhlasí s názorom súdu prvej inštancie, že z okolností zistených v danej veci predovšetkým zo záverov znalca z odboru psychológie V.. U. O. v posudku vyplýva, že obaja rodičia, teda tak matka, ako aj otec potrebujú absolvovať psychologické poradenstvo. Zo zistených skutočností je zrejmé, že nikto z účastníkov konania, členov rodiny nemá doposiaľ spracované okolnosti problematického rozchodu a rozvodu manželstva a tieto naďalej vstupujú do ich vzájomnej komunikácie a do ich správania. Deti vyhodnocujú okolnosti rozvodu a správanie otca a jeho pričinenie sa na rozpade manželstva ako ubližujúce matke, sú preto voči nemu odmietavé, na neho nahnevané. Tento stav detí si zrejme otec za vinu neprikladá napriek konštatovaniu znalca v posudku, že nebol dostatočne empatický k prežívaniu detí a ich matky, ktorí sa nevyrovnali s jeho rozhodnutím rozviesť sa a už vôbec neprijali jeho nový vzťah, ktorý ich irituje a vyhocuje ich postoje. Znalec konštatoval, že je potrebné, aby otec osobu matky pred maloletými deťmi docenil, aby maloleté deti cítili, že aj napriek rozvodu má voči matke úctu a prijíma ju ako človeka, s ktorým má tri deti. Bol to znalec, ktorý odporúčal otcovi psychologické poradenstvo, pretože zistil, že obnovovanie vzťahovej väzby medzi deťmi a otcom je potrebné realizovať prostredníctvom odborníka.

7. Odvolací súd sa s odbornými závermi znalca stotožňuje, pretože tieto zodpovedajú zisteným okolnostiam danej veci, sú logické a vierohodné. Odvolací súd poukazuje, že obdobne sa vyjadril aj ďalší odborník, psychológ RPPS. Ten vo svojich správach opakovane odporúčal obom rodičom konzultácie, ktorých cieľom bude zlepšenie ich vzájomnej komunikácie a nastavenie si jednotných pravidiel pri výchove maloletých.

8. V článku 3 Dohovoru o právach dieťaťa je upravené, že záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akýchkoľvek postupoch týkajúcich sa detí, či už vykonávaných verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

9. Je tak zrejmé, že záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú a najvyšším princípom výkonu rodičovských práv a povinností. Všetky súdne a správne rozhodnutia týkajúce sa detí preto majú demonštrovať, že najlepší záujem dieťaťa je ich prvoradým hľadiskom.

10. Absolvovanie psychologického poradenstva oboma rodičmi považuje odvolací súd za konanie v záujme detí, ktorý záujem je prvoradým pri rozhodovaní súdu a nie záujem ktoréhokoľvek z rodičov. Rodičia by si mali uvedomiť, že jediná cesta ako neublížiť deťom je cesta dohody, ku ktorej dosiahnutiu, vzhľadom na doterajší charakter ich vzťahov a súčasnú situáciu, potrebujú pomoc odborníka. Pritom nestačí poradenstvo len absolvovať, ale je potrebné k nemu pristúpiť so všetkou zodpovednosťou a ochotou riadiť sa odbornými radami v reálnom živote, a to všetko v záujme maloletých detí.

11. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd súhlasí so záverom súdu prvej inštancie o existencii potreby absolvovať psychologické poradenstvo aj pre otca (navrhovateľa).

12. Uplatnené dôvody odvolania proti rozsudku súdu prvej inštancie vo výroku o povinnosti otca (navrhovateľa) podrobiť sa psychologickému poradenstvu potom nebolo možné považovať za opodstatnené, a preto bolo potrebné rozsudok súdu prvej inštancie v tejto časti potvrdiť.

13. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

14. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti výroku o povinnosti otca (navrhovateľa) podrobiť sa psychologickému poradenstvu tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

15. Odvolanie navrhovateľa smerovalo i voči výroku o výživnom. Namietal (okrem iného), že od predchádzajúceho stanovenia výživného rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo 14. júna 2021 vo veci o úpravu práv a povinností k deťom na čas do rozvodu vedenom pod sp. zn. 5P/28/2020 ubehli do vyhlásenia napadnutého rozsudku len 3 mesiace, kedy sa nezmenili žiadne pomery (akurát Q. začala chodiť do školy), preto podľa neho nebol žiaden dôvod výživné zvyšovať, a už vôbec nie o 90,- Eur, resp. o 29 %, ako vykonal súd prvej inštancie. S uvedenou námietkou navrhovateľa (otca) sa odvolací súd stotožnil.

16. Zmenou, s ktorou priamo zákon obligatórne spája nutnosť novej úpravy výživného rodičov k maloletým deťom, je podľa § 24 Zákona o rodine rozvod rodičov. Pokiaľ ešte pred rozvodom manželstva došlo k tomu, že súd upravil výživné rodičov k deťom z ich manželstva podľa § 50 Zákona o rodine (teraz § 65 Zákona o rodine - pozn. odvolacieho súdu) (pretože rodičia spolu nežili alebo jeden z nich si túto povinnosť neplnil dobrovoľne), stráca táto úprava platnosť okamihom rozvodu manželstva (R 31/1968). To však neznamená úplné popretie súvislosti týchto úprav podľa §§ 65 a 24 Zákona o rodine.

17. Ak predchádza úprave rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na dobu po rozvode manželstva (§ 24 Zákona o rodine) skoršia úprava podľa § 65, musí súd, ktorý rozhoduje o rozvode, predovšetkým skúmať, či od poslednej úpravy došlo k zmene pomerov a táto bude východiskovým hľadiskom pre jeho rozhodnutie o novej úprave. Pri existencii skoršieho rozhodnutia o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu musí súd porovnávať pomery, za ktorých sa rozhodlo v skoršom rozhodnutí, a pomery v čase rozhodnutia o úprave práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu na čas po rozvode. Súd by mal z predchádzajúceho rozhodnutia pri rozhodovaní o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode vychádzať, pomery porovnávať a práve z tohto porovnania vyvodzovať závery pre svoje rozhodnutie (R 72/1969). Jeho rozhodnutie sa môže obsahovo líšiť od predchádzajúcej úpravy, len ak to odôvodňujú výsledky konania. Ak však súd žiadnu zmenu pomerov nezistil a ani sám rozvod do faktických pomerov medzi účastníkmi nezasiahne, potom spravidla je na mieste, aby sa úprava výživného na dobu po rozvode obsahovo nelíšila od predchádzajúcej úpravy.

18. Uvedeným pravidlom sa súd prvej inštancie neriadil. V napadnutom rozsudku sa nezaoberal skoršou úpravou rozsahu vyživovacej povinnosti navrhovateľa k deťom vykonanou rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo 14. júna 2021 č.k. 5P/28/2020-178, nezisťoval pomery účastníkov z predchádzajúceho rozhodnutia a ani nevykonal porovnanie týchto pomerov s pomermi v čase svojho rozhodovania, teda vec nesprávne právne posúdil. Preto je jeho rozhodnutie o rozsahu vyživovacej povinnosti otca (navrhovateľa) k maloletým deťom nesprávne. Vo veci však nie je potrebné doplniť dokazovanie. Keďže neboli zistené podmienky ani na potvrdenie, ani na zrušenie napadnutého rozhodnutia, odvolací súd vykonal právne posúdenie veci sám.

19. Z rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo 14. júna 2021 č.k. 5P/28/2020-178 zistil, že tento súd na čas do rozvodu manželstva upravil rozsah vyživovacej povinnosti otca (navrhovateľa) k maloletým deťom tak, že mu uložil prispievať mesačne na výživu maloletej S. sumou 120,- Eur, maloletej G. sumou 100,- Eur a maloletej Q. sumou 90,- Eur.

20. Vzhľadom na skutočnosť, že od tejto skoršej úpravy pomerov do času rozvodu manželstva uplynul veľmi krátky čas 3 mesiacov, nedošlo v zásade (okrem maloletej Q.) k žiadnej zmene pomerov.

21. Z rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo 14. júna 2021 č.k. 5P/28/2020-178 vyplýva, že matka (manželka) bola v čase skoršieho rozhodnutia zamestnaná v spoločnosti A.. s čistým mesačným príjmom 808,- Eur. Súd prvej inštancie v danej veci zistil, že v čase jeho rozhodovania mala matka (manželka) cca rovnaký príjem 815,73 Eur mesačne. Rovnako u otca príjem v čase skoršieho rozhodnutia bol vo výške 997,53 Eur mesačne, v čase napadnutého rozhodnutia 988,06 Eur mesačne. Za obdobie od skoršieho rozhodnutia sa nezmenili ani majetkové pomery otca (úspory na účte, vlastníctvo nehnuteľností), rovnako ako sa nezmenili ani výdavky oboch rodičov. Sám rozvod do faktických pomerov medzi účastníkmi nezasiahol, rodičia žili oddelene každý vlastným životom už v čase skoršieho rozhodnutia.

22. Rovnako pomery maloletých detí s výnimkou maloletej Q. sa nezmenili. Maloletá S. má podľa tvrdení matky v skoršom i v danom konaní stále rovnaké výdavky, a to za stravu v škole 1,40 Eur, za návštevu ZUŠ poplatok 30,- Eur na pol roka a príspevok do rodičovského združenia 17,- Eur, na výtvarné pomôcky na rok cca 70,- Eur, v škole poplatok ZRPŠ 15,- Eur, nákup ortopedických vložiek a topánok. Rovnaké výdavky má i maloletá G., ktorej sa rovnako nezmenili potreby oproti pomerom v čase skoršieho rozhodnutia.

23. Odvolací súd tak nezistil u rodičov ani u maloletých S. a G. žiadnu zmenu pomerov oproti skoršej úprave, a preto je na mieste, aby sa nová úprava rozsahu vyživovacej povinnosti otca (navrhovateľa) k oboom deťom na dobu po rozvode manželstva nelíšila od skoršej úpravy na čas do rozvodu manželstva vykonanej citovaným rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo 14. júna 2021 č.k. 5P/28/2020-178 (výživné pre mal. S. v sume 120,- Eur mesačne, pre mal. G. 100,- Eur mesačne).

24. V prípade maloletej Q. došlo k zmene pomerov, čo potvrdzuje i otec (navrhovateľ) v odvolaní. V čase skoršieho rozhodnutia o výživnom, ktoré bolo určené vo výške 90,- Eur mesačne, navštevovala materskú školu, v čase rozhodnutia v danej veci už navštevuje 1. ročník základnej školy. S uvedeným prestupom z predškolského zariadenia do školského zariadenia sú prirodzene spojené zvýšené výdavky, ktoré sa rovnajú výdavkom maloletej G., ktorá t.č. navštevuje X. ročník základnej školy (v čase skoršieho rozhodnutia o výživnom navštevovala tiež X. ročník základnej školy ako v súčasnosti mal. Q.). U maloletej Q. boli v čase rozhodnutia v danej veci zistené nové výdavky, a to na ortopedické vložky. Po zhodnotení zmeny pomerov s prihliadnutím na súvisiace okolnosti odvolací súd dospel k záveru, že primerané výživné pre maloletú Q. je v rozsahu 100,- Eur mesačne (v rovnakom rozsahu ako tomu je u maloletej G.) .

25. Podľa § 388 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

26. Z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci a súčasnej neexistencie podmienok ani na potvrdenie, ani na zrušenie rozhodnutia odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o výživnom tak, že uložil otcovi (navrhovateľovi) prispievať na výživu mal. S. mesačne sumou 120,- Eur,

na výživu mal. G. mesačne sumou 100,- Eur a na výživu maloletej Q. sumou 100,- eur mesačne tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

27. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods.1 CSP v spojení s § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Civilný mimosporový poriadok v ustanovení § 52 upravuje základnú zásadu náhrady trov konania v mimosporovom procese, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. V konaní nebola zistená žiadna okolnosť, ktorá by oprávňovala súd rozhodnúť o náhrade trov konania podľa ustanovenia § 55 CMP.

28. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu krajského súdu 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie u súdneho exekútora podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) alebo návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia u miestne príslušného súdu podľa zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok.

Rozhodnutie o peňažnej povinnosti vo vzťahu k maloletemu možno vykonať cestou exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov a to exekúciou zrážkami zo mzdy a z iných príjmov, prikázaním pohľadávky, prikázaním pohľadávky z účtu v banke, prikázaním iných peňažných pohľadávok, postihnutím iných majetkových práv, exekúciou na obchodný podiel, predajom hnutelných vecí, predajom cenných papierov, predajom nehnuteľnosti, predajom podniku, príkazom na zadržanie vodičského preukazu.

Rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloleteho, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletemu možno vykonať cestou súdneho výkonu rozhodnutia podľa zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok a to odňatím maloleteho tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a odovzdaním tomu, komu bol podľa rozhodnutia zverený, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnené premiestneného alebo zadržaného maloleteho prevziať.